

תת"ע 929/11/15 - מדינת ישראל נגד אברהים אזברגה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

05 מאי 2016

תת"ע 929-11-15 מדינת ישראל נ' אברהים אזברגה

לפני כבוד השופט טל פרי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהים אזברגה

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד קאדרי

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

בפתח הדברים אציין כי החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

מהות האישום:

על פי האמור בכתב האישום, ביום 04.02.15 בשעה 14:40 בכביש 505, ק"מ 42, נהג הנאשם מר אזברגה אברהים מוחמד, באוטובוס זעיר פרטי תוצרת פולקסווגן, מ.ר. 17-157-13, בדרך שאינה עירונית, במהירות של 119 קמ"ש, במקום בו המהירות המקסימלית המותרת הינה 80 קמ"ש וזאת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה. המדידה התבצעה באמצעות מכשיר "דבורה" (III ILBEE)

התשובה האישום:

הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען כי בדרך יש סיבובים וכי לא ניתן להגיע למהירות כה גבוהה כפי שייחס לו השוטר. עוד יצוין בהקשר זה כי כבר בעת ביצוע העבירה כפר הנאשם ותגובתו אשר נרשמה בדו"ח הייתה "זה לא אני".

ראיות המאשימה:

המאשימה העידה את השוטר, עורך הדוח, רס"מ אשמוז יצחק (להלן "השוטר") שתיאר את אופן ביצוע המדידה ואשר באמצעותו הוגשו **ת/1** - דו"ח הזמנה לדין, וכן **ת/2** - זיכרון דברים להפעלת מכשיר.

ראיות ההגנה:

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

דין והכרעה:

הלכה פסוקה היא, כי כאשר התביעה מבקשת להוכיח עבירה של נהיגה במהירות מעל המותר בחוק, ולהתבסס לצורך כך, על מכשיר אלקטרוני שביצע את מדידת המהירות האסורה, עליה להוכיח, כי המכשיר היה תקין, מפעילו היה מיומן, הוא הופעל נכון ותנאי המקום היו כאלה כל שהתוצאה שמופיעה משקפת את המהירות הנכונה של הרכב הנמדד (ע"פ 5345/90, בראונשטיין נ' מדינת ישראל פ"ד מו (5) 40).

אשר לאמינות מכשיר המדידה, בכל הנוגע למכשיר מדידת מהירות מסוג ממל"ז, נקבעה ההלכה, כי בכפוף לביצוע כל תנאי התחזוקה הנדרשים לתקינותו של המכשיר עפ"י הוראות היצרן והנהלים, עומדת לו חזקה עובדתית לפיה המכשיר אמין ומדידת המהירות שהופקה באמצעותו, אמינה (ע"פ 4682/01 גבריאלי לוי נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(1) 304).

במקרה דנן, נעשה שימוש במכשיר BEE III IL או בשמו העברי "דבורה" למדידת המהירות. אופן פעולתו של מכשיר הדבורה ומהימנות מדידותיו נדונו בהרחבה בעניין תת"ע (ב"ש) 5729/08 מדינת ישראל נ' ציטרון (פורסם בנבו) (להלן: "ציטרון"). בית המשפט שמע עדות שבמומחיות, למד את אופן פעולתו של המכשיר, מגבלותיו, והתבסס בפסיקתו על נתונים אמפיריים, לפיהם, בוצעו מס' רב של ניסויים אשר בחנו את דיוק מדידתו של מכשיר הדבורה אל 'מכשיר אב'. לאחר עיון מקיף במכלול הנתונים וחוות הדעת מומחה שהוגשה מטעם המדינה באותו עניין, קבע בית המשפט שורה של קריטריונים לביצוע מדידה באמצעות מכשיר זה. קריטריונים אלה אומצו ע"י משטרת התנועה ועל פיהם היא פועלת כיום.

בית המשפט לתעבורה פסק בעניין ציטרון, כי בכפוף לתנאי תחזוקה ותנאי הפעלה שפירט, מכשיר הדבורה אמין ותוצאות המדידות שהוא מפיק מהימנות.

לאור כללים אלו אבחן אפוא באם עמדה המאשימה בנטל הראיה הרובץ עליה והוכיחה את תקינות המכשיר, מיומנות המפעיל, ומהימנות המכשיר ואמינות מדידותיו.

תקינות המכשיר:

השוטר הבהיר, כי ביצע את הפעולות הנדרשות לשם וידוא תקינות המכשיר לביצוע המדידה. הוא הפנה לזיכרון הדברים שהוגש כראיה (ת/2) המפרט ביצוע רשימה של פעולות.

יחד עם זאת, מפסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 7093/10 מדינת ישראל נ' דרייזין [פורסם בנבו] (1.7.2012)

(להלן: פרשת דרייזין) למדים אנו כי שאלת תקינות מכשירי מדידת מהירות, כגון "הדבורה", יידונו לגופם. בפרשת דרייזין נקבע:

"באשר למכשירים מסוג אחר, ובפרט אלו שנכנסו לפעולה לאחר שהותקנו תקנים בנושא, אין לפנינו נתונים על מנת להכריע בסוגיות הנוגעות לתפעולם כעת ודי אם נאמר שחזקה כי תקן שהותקן ודבר חקיקה שנחקק- אם נחקק, מחייבים הם, כל עוד לא נקבע אחרת" (שם, פסקה 31)

לעניין הצורך בהוכחת כיוול הממא"ל בפרשת דרייזין נקבע:

"בהקשר זה אבקש להעיר, כי יש לטעמי מקום להוסיף ולקבוע, בהמשך לפסק הדין בעניין בראונשטיין, ועל אף שבית המשפט באותה פרשה לא מצא לנכון לראות בכך תנאי הכרחי, כי על התביעה להוכיח שהבדיקה התקופתית כפי שתוארה לעיל וכפי שמפורטת בנוהל המשטרתי, בוצעה למכשיר אחת לחצי שנה. ההוכחה תיעשה באמצעות תעודת עובד ציבור, כפי שהוכחה במקרים הנדונים וכפי שנהוג על פי דברי המדינה, להוכיחה." (שם, פסקה 27)

על עמדה זו, בדבר החובה להגיש תע"צ תקופתי חצי שנתי, שב וחזר בית המשפט העליון ברע"פ 151/12 יצחק פסטרנק נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2013)

"עוד עולה מן האמור הוא כי מקום בו מתוחזק המכשיר על פי תקן קבוע, אין צורך להוכיח בכל הליך פרטני את מהימנותו של המכשיר, ודי בהוכחת תקינותו של המכשיר הספציפי ששימש באותו האירוע באמצעות הגשת תעודת עובד ציבור. ברי, כי אין בכך כדי לקבוע שלא עקיפה, לבחון את סבירותו של התקן עצמו שנקבע...."
סוף דבר

מאחר וברשימת עדי התביעה לא נרשם התע"צ התקופתי החצי שנתי וכפועל יוצא מכך לא הוגש התע"צ כחלק מראיות התביעה הנני קובע כי המאשימה כשלה בהוכחת תקינותו של המכשיר אשר שימש לאכיפה, במקרה דנן, ולפיכך לא ניתן לבסס הרשעה במידה הנדרשת בפלילים.

לאור קביעתי, כאמור לעיל, אין מקום לדון כלל בשאלות מהימנות ומיומנות המפעיל ואמינות המכשיר.

אשר על כן, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי מרכז בלוד

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשע"ו, 05/05/2016 במעמד הנוכחים.

טל פרי , שופט

הוקלדעלידירוית אליהו